

Raditi na povjerenju (3): „Mama, mogu li dobiti mobitel?“

S koliko bi godina djeca trebala dobiti svoj mobitel? Kako roditelji mogu usmjeravati način na koji djeca koriste ovu tehnologiju? Treća epizoda "Rad na povjerenju", video serija koja nastoji pomoći roditeljima u obrazovanju svoje djece.

27.11.2020.

"Raditi na povjerenju" serija je videozapisa koji se oslanjaju na učenja svetog Josemarije, koji je strastveno zagovarao slobodu i odgojnu ulogu roditelja. Videozapisi predlažu teme za razgovor između supružnika i s drugim obiteljima. Svaki je videozapis popraćen izborom tekstova za razmišljanje, pitanjima za raspravu i poveznicama na daljnji materijal.

Prema riječima poznatog novinara, „Postoje samo dva trajna nasljeđa koja se možemo nadati prenijeti svojoj djeci. Jedno od njih su korijeni, a drugo krila.“ [1] „Krila“ predstavljaju povjerenje, vrijednost koja je prijeko potrebna u obrazovanju, jer je temelj svakog odnosa među ljudima.

Povjerenje je krhka vrlina: teško ju je izgraditi, a lako ju je izgubiti. Iz tog razloga uvijek mora biti obostrano.

Internetom djeca i adolescenti imaju pristup svim vrstama informacija, što im omogućuje otkrivanje stvarnosti koje bi njihovi roditelji radije da oni izbjegnu ili barem sačekaju da ih iskuse. Danas je sve veća potreba za odgojem djece u slobodi, ne izbjegavajući određene teme, već potičući na razmišljanje.

Ispod je nekoliko pitanja koja vam mogu pomoći da bolje iskoristite ovaj videozapis, na projekcijama s prijateljima, u školi ili u svojoj župi:

Pitanja za dijalog:

Kako mogu stvoriti klimu povjerenja u obitelji koja je kompatibilna s određenim pravilima, iako ne pretjeranim? Koje bih razloge mogao dati svojoj djeci kada ih molim da se ponašaju na određeni način ili ih savjetujem da nešto ne rade?

Kako mogu reagirati kad moja djeca pogriješe? Znaju li da mi se mogu

povjeriti, čak i kad su učinili nešto loše? Da li im pomažem da razmisle o posljedicama svojih djela i razmisle o tome što su mogli učiniti da ne zalutaju? Prenosim li im hrabrost i nadu pred poteškoćama?

Jesam li prisutan u životu svoje djece i znam li kako im olakšati razgovar o svom životu na prirodan način? Čekam li da moja djeca razgovaraju o sebi ili sam uvijek prvi koji pita, što bi moglo ostaviti dojam da želim kontrolirati svaki njihov korak?

Neki predloženi koraci:

Posvetite vrijeme slušanju svoje djece i pažnju prema događajima u svakodnevnom životu koji su im važni: nogometna utakmica, test, spor između prijatelja... Ponekad u naizgled trivijalnim stvarima pronađemo ključ za one važne.

Sloboda se razlikuje od popustljivosti: da bismo nekoga

naučili donositi slobodne odluke, važno je učiniti vidljivima pozitivne i negativne posljedice radnji koje provodimo.

Napravite prvi korak: prilagodite se njihovoj razini, razgovarajte sa svojom djecom o brigama u vašem životu, uključujući probleme ili poteškoće koje bi oni mogli razumjeti i o kojima bi čak mogli i ponuditi savjet. Na taj će način shvatiti da su i njima otvorena vrata da učine isto.

Biti pažljiv prema svojoj djeci ne znači i pratiti svaki njihov korak. Ako uvijek provjeravate istinitost njihovih iskaza ili analizirate sve što rade stvara se klima nepovjerenja. Savjetujte ih bez da ih cenzurirate: ponekad osoba treba pogriješiti kako bi otkrila što bi trebala izbjegavati.

**Citati iz Svetog pisma i katekizma
Katoličke crkve za razmišljanje:**

„Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega.“ (Mudre izreke 22, 6)

„Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća! Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeci volju Božju zadobili obećano.“ (Hebrejima 10, 35-36)

„Straha u ljubavi nema, nego savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i tko se boji, nije savršen u ljubavi. Mi ljubimo jer on nas prije uzljubi.“ (1 Ivan 4, 18-19)

„Odgoj savjesti je zadatak cijelog života. On od prvih godina uvodi dijete u spoznaju i vršenje nutarnjeg zakona što ga prepoznaje moralnom savješću. Razborit odgoj uči kreposti; predusreće ili liječi od straha, sebičnosti i oholosti, od krivog osjećaja krivnje i od pokreta samodopadnosti koji se rađaju iz slabosti i ljudskih pogrešaka. Odgoj savjesti jamči slobodu i rađa mir u

srcu.“ (Katekizam Katoličke Crkve 1784)

„Roditelji su prvi odgovorni za odgoj svoje djece. Tu odgovornost svjedoče prije svega stvaranjem obitelji u kojoj su nježnost, opraštanje, poštovanje, vjernost i nesebično služenje pravilo života. Domaće ognjište osobito je prikladno mjesto za odgoj u krepostima. Taj odgoj zahtijeva priučavanje odricanju, ispravno rasuđivanje, vladanje sobom, što su uvjeti svake prave slobode.“ (Katekizam Katoličke Crkve 2223)

Citati Pape Franje za razmišljanje:

“Dar razlučivanja danas je postao sve potrebniji, budući da suvremeni život nudi neizmjerne mogućnosti za djelovanje i odvrćanje pozornosti, a svijet ih sve prikazuje kao valjane i dobre. Svi smo, a posebno mladi, uronjeni u kulturu informiranja. Možemo se istovremeno kretati na

dva ili više zaslona i istodobno komunicirati u dva ili tri virtualna scenarija. Bez mudrosti razlučivanja, lako možemo postati plijenom svakog prolaznog trenda. " (Gaudete et exsultate, 167)

Slobodni smo, Kristovom slobodom. Ipak, tražimo od sebe i ispitajmo što je u nama - naše želje, strepnje, strahove i pitanja - i što se događa svuda oko nas - "znakovi vremena" - i tako prepoznamo putove koji vode do potpune slobode. „Sve provjeravajte: dobro zadržite“ (1. Sol 5,21). (Gaudete et exsultate, 168)

“Zaručnici trebaju vrijeme i prostor; sve ostalo je sporedno. Potrebno je vrijeme da popričaju, da se ležerno zagrle, podijele planove, da se slušaju i gledaju u oči, da se cijene i grade jači odnosi. Ponekad užurbani tempo našeg društva i pritisci na radnom mjestu stvaraju probleme. U drugim slučajevima problem je nedostatak

kvalitetnog zajedničkog druženja, dijeljenja vremena, a da jedna osoba ni ne primijeti drugu.” (Amoris Laetitia, 224)

“Niti je dobro da roditelji budu dominantni. Kad se djeca uče da samo svojim roditeljima mogu vjerovati, to ometa adekvatan proces socijalizacije i rasta u afektivnoj zrelosti. " (Amoris Laetitia, 279)

Citati svetog Josemarije za razmišljanje:

Roditelji su, kako u ljudskome tako u nadnaravnome, glavni odgojitelji svoje djece i moraju osjetiti odgovornost toga zadatka. Ona od njih iziskuje razumijevanje, razboritost, te da su sposobni podučavati i prije svega da znaju ljubiti kao i nastojati da se dade dobar primjer. Autoritarna prisila nije siguran način odgoja. Roditeljski ideali bolje se ostvaruju ako oni postanu prijatelji svoje djece,

prijatelji kojima će se djeca povjeriti, s kojima će porazgovarati o svojim problemima, i od kojih mogu očekivati djelotvornu i ljubaznu pomoć. (Susret s Kristom, #27)

“Nakon što daju svoj savjet i prijedloge, roditelji koji istinski vole i traže dobro svoje djece trebaju se taktički povući u pozadinu kako ništa ne bi stajalo na putu tom velikom daru slobode koji omogućava osobi da ljubi i služi Bogu.“ (Razgovori s mons. Escrivá, #104)

“Oni se vas ne bi trebali bojati. Trebali bi znati da ste i vi bili buntovni u njihovim godinama. Hajdemo biti iskreni. Dignite ruke svi koji nikada niste zadali svojim roditeljima nikakve muke... Nitko ne može dići ruku! Pravedno je onda da vaša djeca učine da i vi malo patite. Zato biste se jednog dana trebali dokopati buntovnika, izvesti ga negdje, dati mu nešto lijepo i reći mu:

‘Znaš što, kada sam bio u tvojim godinama, i ja sam zadavao muke tvojim djedu i baki. Napravio sam im to i to, a oni su mi odmah oprostili. I sad mi je stvarno žao što sam se tako loše ponašao prema njima - šteta!’ Shvatit će, shvatit će da ga možete razumjeti, oprostiti mu i voljeti ga sa svim njegovim lošim točkama. Uz sve njegove loše točke! Poboljšavat će se malo po malo. Tko bi mogao biti bolji osobni trener od oca ili majke? Ako ste dobri kršćani, vaša uloga poučavanja je sjajna.“ (Enxomil, Oporto (Portugal), 31. listopada 1972.)

[1] Hodding Carter, *Where Main Street Meets the River*, Rinehart & Company, New York (1953). 337.

mama-mogu-li-dobiti-mobitel/
(24.03.2026.)